

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: J. K., nar. X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2021, č. j. JMK 155079/2021,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského

úřadu Znojmo ze dne 20. 10. 2020, č. j. MUZN 187744/2020, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče.

II. Obsah žaloby

2. V podané žalobě žalobce namítl, že žalovaný ve svém rozhodnutí nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, které byly součástí spisového materiálu, či některé důkazy upřednostnil jednostranně v neprospěch odvolatele. V jednotlivých žalobních námitkách žalobce odkázal mj. na rozhodovací praxi blíže neoznačených správních orgánů (rozhodnutí označil pouze čísly jednacími a daty rozhodnutí, v přílohách žaloby doložil rozhodnutí Městského úřadu Hlučín a Městského úřadu Černovice, která odpovídala dvěma číslům jednacím uvedeným v žalobě) a uvedl, že se žalovaný měl s ohledem na zásadu legitimního očekávání zabývat jednotlivými rozhodnutími v blokových řízeních z hlediska jejich způsobilosti pro provedení zápisu bodů v bodovém hodnocení řidiče.
3. Žalobce odkázal na to, že ve svém odvolání napadl jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, k čemuž žalovaný uvedl, že posuzuje pouze oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení.
4. V konkrétních případech odkázal na pokutový blok ze dne 3. 8. 2020, ve kterém (kolonka č. 5) nelze z popisu určit přesné místo spáchání přestupku, kdy je název obce vlivem zápisu zcela nečitelný a taktéž chybí č. p. nebo jakýkoliv jiný údaj, podle kterého by bylo možné určit přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále právní kvalifikace této povinnosti je zapsána chybně a zkratkovitě: „§ 6/1c z. č. 361/2000“, namísto § 6 odst. 1 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb. V kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání a v kolonce č. 7 není jednoznačně uvedeno, jakou formou mělo být přestupkové jednání spácháno. Dále odkázal na pokutový blok ze dne 11. 8. 2019, v němž v kolonce č. 7 není uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Obecně se vyjádřil k přezkoumatelnosti pokutových bloků a ke konkrétním pokutovým blokům uvedl, že se s namítanými formálními vadami vypořádal v napadeném rozhodnutí.
6. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil, její důvodnost podle něj zpochybňuje již její zjevná šablonovitost, podstatná část argumentace uvedená v žalobě zcela nepřiléhá na dosavadní průběh řízení a jde z velké části o stále tatáž nepodložená tvrzení, jež byla již mnohokrát vyvrácena a nemají ve spise oporu. Uvedl, že respektoval veškeré odvolací důvody a přiměřeně se jimi s ohledem na povahu řízení a klíčové aspekty věci zabýval a totéž platí i pro dostupné důkazní prostředky, vypořádal se i s aplikací principu předvídatelnosti dle žalobcem předkládané interpretace.
7. Konstatoval, že správní orgány ve svých rozhodnutích náležitě objasnil, na základě jakých podkladů o věci rozhodly a posoudily oprávněnost a správnost sporných záznamů bodů, přičemž náležitě odůvodnily, proč se nezabývaly pokutovými bloky a jejich obsahem a vystačily si toliko oznámeními o uložení pokuty, tyto podklady náležitě zhodnotily a vyšly z toho, že tyto dostatečně prokazují v nich uvedené skutečnosti klíčové pro záznam bodů. K tomu tedy žalovaný odkazuje na své rozhodnutí i rozhodnutí orgánu prvního stupně, přičemž trvá na tom, že podklady obou rozhodnutí jsou zcela jednoznačné a o jejich náležitostech a dostatečnosti není pochyb. Správní orgány přitom postupovaly plně na základě aktuální a na věc dopadající judikatury správních soudů. Žalobcem předkládané

nedostatky předmětných bloků/příkazů jsou zcela irelevantní, neboť v daném řízení nebyly splněny předpoklady, aby bylo tyto podklady nutné shromáždit a zkoumat, a správní orgány mohly o správnosti a oprávněnosti relevantních záznamů rozhodnout toliko na základě ostatních jimi shromážděných podkladů, zejména tedy jednotlivých oznámení o uložení pokuty a příslušných výpisů z bodového hodnocení a evidenční karty řidiče.

8. Dále uvedl, že i kdyby tyto pochybnosti relevantní byly, tak jako tak by byly zcela bezpředmětné. V případě přestupku ze dne 3. 8. 2020 šlo totiž o nesplnění povinnosti být za jízdy připoután, tedy je zcela irelevantní pro potřeby záznamu bodů, zda v bloku skutečně bylo či nebylo přesně uvedeno konkrétní místo spáchání, neboť tuto povinnost má řidič za jízdy vždy a všude (tj. nevzniká například na základě dopravní značky či pouze v obci) a pokud by ji neměl, vůbec by tento přestupek nemohl spáchat. Taktéž zkratkovitý popis přestupku není nijak na škodu (ostatně i pouhé označení konkrétního ustanovení zákona by plně postačovalo). U tohoto přestupku i přestupku ze dne 11. 8. 2019 (přepravování dítěte ve vozidle, které nebylo správně umístěno a připoutáno v autosedačce, případně tato nebyla správně umístěna) pak žalobce namítl, že zde není označená forma zavinění, kdy vyznačení či nevyznačení této části bloku je opět pro způsobilost bloku a oprávněnost či správnost dotčeného bodového záznamu zcela nepodstatné. Za uvedená jednání by body náležely v obou případech (přičemž alespoň nedbalostně toto jednání žalobce spáchal, jinak by vůbec nebylo o přestupku rozhodnuto). Ostatně ani žalobce nijak nespecifikuje, jak tato údajná vada mohla fakticky zpochybnit způsobilost dotčeného bloku.
9. Podle žalovaného záznamy byly účastníku provedeny správně, v souladu se zákonem a oprávněně. Správní orgány přitom objasnily, proč obstaraly pouze ty podklady, které obstaraly, a proč toto bylo dostatečné pro řádné projednání věci. Tento postup náležitě odůvodnily a podložily zákonem i příslušnou judikaturou. Správní orgány tedy náležitě zjistily stav věci a náležitě věc projednaly a rozhodly o ní. Jakékoliv pochybnosti žalobce stran rozsahu obstaraných podkladů či jejich řádného vyhodnocení jsou tak nepodložené a nedůvodné, k čemuž žalovaný opět odkazuje plně na své rozhodnutí.

IV. Dosavadní průběh řízení

10. Krajský soud ve věci již jednou rozhodl a rozsudkem ze dne 31. 5. 2022, č. j. 31 A 143/2021-71 (dále jako „první rozsudek“), napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, neboť dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a skutková zjištění vykazují nedostatky, v jejichž důsledku napadené rozhodnutí nemá oporu ve správním spisu. První rozsudek krajského soudu neobstál v přezkumu před Nejvyšším správním soudem, který jej rozsudkem ze dne 26. 9. 2023, č. j. 5 As 199/2022-21 (dále jako „zrušující rozsudek“), zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

V. Posouzení věci

11. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl za podmínek ustanovení § 51 s. ř. s.
12. V prvním rozsudku krajský soud shledal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spočívající v nevypořádání odvolací námitky související s pokutovým blokem ze dne 3. 8. 2020, č. AB/2017 B0511248. Žalovaný podle zdejšího soudu přistoupil k velmi formálně podanému odvolání obdobně paušálně jako sám žalobce k podání odvolání. Věcná reakce na podané odvolací námitky však ze strany žalovaného absentuje, což souvisí s právním názorem žalovaného, že nebylo pro vyřešení námitek žalobce proti záznamu bodů třeba obstarávat k oznámením o spáchaném přestupku i originály pokutových bloků. Tento názor

soud nesdílel. S ohledem na to, že ve správním spise není doložen pokutový blok ze dne 3. 8. 2020, č. AB/2017 B0511248, bylo dle něj žalobou napadené rozhodnutí vystavěno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, v důsledku čehož nemělo oporu v předloženém správním spisu. V nyní projednávané věci přitom šlo nejméně o to, zda se v případě pokutového bloku ze dne 3. 8. 2020, č. AB/2017 B0511248, vůbec jedná o způsobilý podklad pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Ze správního spisu totiž bezpochyby plyne, že žalobce na vady předmětného pokutového bloku opakovaně upozornil jak před správním orgánem prvního stupně tak, byť velmi paušálně, i v řízení před žalovaným. Soud zcela souhlasil se žalovaným, že odvolání žalobce vykazuje jednoznačně rysy paušální procesní obrany tak, jak byla a je uplatňována zástupcem žalobce v řadě jiných řízení. Nicméně v rámci této procesní obrany žalobce k předmětnému bloku uvedl, že v jeho kolonce č. 5 „*není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa.*“ Krajský soud tak v prvním rozsudku dospěl k závěru, že žalobce v průběhu řízení dostatečně určitě zpochybnil jednu z esenciálních formálních náležitostí pokutového bloku ze dne 3. 8. 2020, č. AB/2017 B0511248, a to vymezení místa spáchání přestupku. Tuto námitku v řízení o námitkách proti zápisu bodů v bodovém hodnocení řidiče krajský soud považoval za způsobilou, a proto dle něj bylo na správním orgánu prvního stupně v prvostupňovém řízení, případně nejpozději na žalovaném v řízení odvolacím, aby doplnil správní spis o pokutový blok ze dne 3. 8. 2020, č. AB/2017 B0511248, a vypořádal se se zcela konkrétní námitkou uplatněnou v řízení před správními orgány. Obdobný závěr učinil krajský soud i ve vztahu k druhému pokutovému bloku, který žalobce sporoval v žalobě.

13. Nejvyšší správní soud se však se závěry krajského soudu neztotožnil. Ve zrušovacím rozsudku upozornil, že v případě záznamu bodů provedeného v důsledku uložení pokuty za přestupek příkazem na místě se záznam bodů provádí na základě oznámení [srov. § 123b odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu)]. Již jen toto oznámení, obsahuje-li veškeré potřebné údaje, je zpravidla dostatečným podkladem pro záznam bodů. Ne každé zpochybnění údajů v oznámení o uložení pokuty příkazem na místě zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další listiny, které by tyto údaje prokazovaly (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74). Je třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty příkazem na místě (shodně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 As 3/2017-34). Vyžádat originály příkazových bloků jsou správní orgány povinny pouze v případě, že je správnost oznámení věrohodně a relevantně zpochybněna.
14. Dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, ve kterém upřesnil, že „*námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků. Rozšířený senát v usnesení č. j. 6 As 174/2019-35 konstatoval, že dosavadní judikatura tomuto výkladu nebrání*“ a uvedl, že žalobce v citované věci (prostřednictvím stejného zástupce jako v nyní posuzované věci) „*v odvolání proti rozhodnutí magistrátu uplatnil paušální námitky, které stěžovatel [žalovaný správní orgán] mohl vypořádat, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. Žalobce zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), a to ve vztahu k oběma pokutovým blokům zcela shodně. Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné. Trvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by z námitkového řízení učinilo*

řízení oficiózní, jakým zjevně není.“ Tento názor Nejvyšší správní soud následoval například v rozsudku ze dne 9. 12. 2022, č. j. 5 As 166/2021-14.

15. Není sporné, že v posuzované věci žalobce v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí zpochybnil celkem čtyři pokutové bloky, a to ze dne 7. 8. 2019, ze dne 11. 8. 2019, ze dne 30. 9. 2019 a ze dne 3. 8. 2020. U všech těchto bloků žalobce zpochybnil prakticky všechny jejich náležitosti, tedy určení osoby přestupce, vymezení místa i doby spáchání přestupku, formu zavinění, právní kvalifikaci, výši sankce, místo a datum vydání rozhodnutí a jeho převzetí žalobcem i podpis žalobce. Podle Nejvyššího správního soudu uplatnil žalobce námitky paušálně bez bližšího vztahu k dané věci s tím, že žalovaný je mohl vypořádat, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky.
16. Pokud jde o přestupek ze dne 3. 8. 2020, nepovažoval Nejvyšší správní soud za dostatečný způsob, jak brojit proti pochybení správního orgánu, pokud žalobce v přezkumném řízení (na které v řízení o námitkách proti záznamu bodů před správními orgány odkázal) namítal nedostatek určení místa. Naopak zdůraznil, že ve vztahu k tomuto pokutovému bloku a k určení místa spáchání přestupku uplatnil v odvolání stejná šablonovitá tvrzení, která použil i v žalobě proti rozhodnutí žalovaného. Nejvyšší správní soud dále konstatoval, že žalobce na zpochybnění dostatečného určení místa v odvolání v podstatě ani nenavázal a vyčítal pokutovému bloku jiné nedostatky, než na jaké upozorňoval v podnětu k zahájení přezkumného řízení (např. neúplnost názvu obce oproti jeho nečitelnosti).
17. Podle Nejvyššího správního soudu žalobce uplatnil paušálně stejné námitky proti několika pokutovým blokům bez jakékoliv individualizace. Jediným rozdílem u bloku ze dne 3. 8. 2020 je, že se žalobce pokoušel dosáhnout jeho zrušení v přezkumném řízení, o čemž správní orgán prvního stupně informoval. To však nic nemění na tom, že náležitosti tohoto pokutového bloku zpochybňoval stejně paušálně jako náležitosti všech ostatních pokutových bloků.
18. Nejvyšší správní soud uzavřel, že žalobcovo šablonovité tvrzení o nedostatečnosti určení místa spáchání přestupku ze dne 3. 8. 2020 nebylo schopné zpochybnit způsobilost oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě být podkladem pro zápis bodů v evidenci bodů řidičů. Jelikož žalobce nezpochybňoval, že obsah oznámení odpovídá obsahu pokutového bloku (podle oznámení přitom došlo ke spáchání přestupku v obci „*Štítná nad Vláří-Popov*“ u budovy č. p. 259), bylo podle Nejvyššího správního soudu nadbytečné vyžadovat pokutový blok, na němž jsou s nejvyšší pravděpodobností zcela stejné informace jako v oznámení založeném ve správním spise, které obsahuje relevantní informace, jež nebyly důvěryhodně zpochybněny.
19. Totéž platí podle Nejvyššího správního soudu i pro pokutový blok ze dne 11. 8. 2019, jemuž žalobce v žalobě vyčetl, že „*[v] kolonce č. 7 není jednoznačně uvedeno, jakou formou mělo být přestupkové jednání spácháno*“. Stejně tvrzení uplatnil žalobce v odvolání proti všem pokutovým blokům, bez sporu se tedy jedná o paušální typizované tvrzení, kvůli kterému stěžovatel (žalovaný) nebyl povinen si vyžádat pokutový blok za účelem jeho detailního přezkumu.
20. S ohledem na shora uvedené lze závěry Nejvyššího správního soudu shrnout tak, že v nyní projednávané věci uplatnil žalobce pouze paušální námitky proti všem pokutovým blokům ve správním řízení a stejně paušální námitky proti dvěma z nich v řízení před soudem. Klíčovým závěrem Nejvyššího správního soudu zároveň je, že paušální námitky proti jednotlivým pokutovým blokům nejsou schopné zpochybnit způsobilost oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě být podkladem pro zápis bodů v evidenci bodů řidičů.
21. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku vyslovil jednoznačný právní názor a

neponechal krajskému soudu prostor pro jiný, než shora uvedený závěr. Jelikož i v žalobě žalobce uplatňoval pouze, slovy Nejvyššího správního soudu, paušální námitky proti pokutovým blokům, nezpochybnil relevantně oznámení o uložení pokuty. V důsledku toho, jelikož žalovaný vycházel právě z oznámení o uložení pokuty, je napadené rozhodnutí postaveno na dostatečném skutkovém základě a žaloba je v této části, ve které žalobce zpochybňoval dostatečnost pokutových bloků jako podkladů pro zápis bodů v jeho bodovém hodnocení řidiče, nedůvodná a žalobní námitky je nutno považovat za paušální bez bližšího vztahu k projednávané věci. Shodný závěr se týká rovněž námitky žalobce, že žalovaný ignoroval předložené důkazy a návrhy. Žalobce neuvádí, jaké konkrétní důkazy a návrhy měl dle jeho názoru žalovaný ignorovat a nic obdobného nevyplývá ani ze správního spisu.

VI. Závěr a náklady řízení

22. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud po provedeném řízení a s ohledem na závazný právní názor Nejvyššího správního soudu k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a shora žalobní námitky žalobce nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
23. Výroky o nákladech řízení se řídí § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovaný měl v řízení plný úspěch, ale v souvislosti s tímto řízením mu žádné náklady nad rámec jeho administrativní činnosti nevznikly, a proto krajský soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost je nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Brno 31. října 2023

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu